

Cultusministeren: Da det er blevet antydet, at Antagelsen eller Iffeantagelsen af det under Nr. 2 stillede Vædringsforslag kunde have Indflydelse paa Administrationens Handlemaade og Frihed, efterat Loven var gaaet igjennem, saa maa jeg tillade mig at tilføie nogle faa Ord. Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand, som sidst satte sig, deri, at jeg ikke troer, at Antagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 1 kan medføre nogen videre Forandring i Loven, saaledes som den forrige Gang blev vedtagen, end at den gjør Antagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 2 overflødig, og dernæst vil jeg i og for sig foretrække Vædringsforslaget under Nr. 1, fordi det er mere kort og præcist og ikke optager den i mine Tanker overflødige Tilfætning: „hvad enten denne Afgift hidtil er udredet af Skolelærerne selv, eller er tilsvaret af Communerne eller er overtaget af Andre.“ Jeg troer imidlertid ikke, at denne Tilfætning i og for sig indeholder Noget, som paa nogen Maade kan være hinderlig eller medføre Banffeligheder. Naar det nemlig er blevet antydet, at Antagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 1 vil gjøre det umuligt for Administrationen at skaffe Skolelærerne en til den bortfaldne Degnepension svarende Forbedring i deres Kaar, hvilket i den Lov, som blev forelagt af mig selv, var tilfigtet ved § 2, saa kan jeg ikke antage, at Vedtagelsen af Forslaget i denne Henseende letter Administrationen. Naar nemlig Degnepensionen i Almindelighed erklæres for at være bortfalden, saa kan Administrationen ikke beraabe sig paa den, for at skaffe Skolelærerne Tillæg, naar det ikke udtrykkeligt er sagt, saaledes som det siges i Amendementet under Nr. 2, og saaledes som det stod i det oprindelige Lovforslag. En ganske anden Sag er det at Administrationen — hvortil den ikke behøver denne Bemyndigelse — kan forøvrigt forhandle med vedkommende Commune om Villigheden af at lade Skolelærerne beholde det, som engang er udredet, men Administrationen kan ikke uden Lovhjemmel sige, at den enkelte Commune skal udrede mere til Skolevæsenet, fordi de lovlige Fordringer for Skolevæsenet ikke opnaaes ved hvad der nu udredes; men jeg troer ikke, at Administrationen opnaaer

Noget ved Vedtagelsen af det under Nr. 1 stillede Vædringsforslag, som den ellers ikke vilde opnaae. Forøvrigt, som jeg sagde, maa jeg ansee dette Forslag med Hensyn til Formen for mere correct, og naturligvis de, som vilde at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 2, maae holde paa det under Nr. 1, som det, der gjør Forslaget under Nr. 2 muligt.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingerne hermed sluttede, hvorefter man fik til Afstemning over Vædringsforslaget under Nr. 1, at § 1 skulde lyde saaledes:

„Den ved danske Lov 2—15—13 Degnepensionerne paa Landet paalagte Afgift til det lærde Skolevæsen, der nu under Navn af Degnepension paahviler Skolelærere = Embederne, bortfalder fra 1ste Januar 1850.“

Efterat dette Forslag af Forsamlingen var vedtaget med 56 Stemmer mod 23 Stemmer, gik man derpaa over til Forhandlingen af det under Nr. 2 stillede Vædringsforslag.

Novsing: Efterat den 1ste Paragraph har modtaget den Skikkelse, som den nu har faaet ved Afstemningen, kan maafee det Tillæg, som er foreslaaet under Nr. 2, gjøre sig noget mere Haab om at finde Bifald. Der staaer saaledes nu, at Afgivterne til det lærde Skolevæsen, som paahviler Skolelærere = Embederne, skulle bortfalde, og det er saaledes overladt, deels til den administrative Anordning og deels til Afgjørelsen ved Domstolene, hvorledes der skal forholdes i de særegne Tilfælde, hvor enten en Commune eller en enkelt Mand har paataget sig at udrede Afgivten. Ved denne Afgjørelse vil der saaledes blive paalagt den vedkommende Administration i de vedkommende Landsdele, navnlig Volland = Falsters Stift, en særegen Byrde, ligesom der ogsaa vil aabnes en ny Virksomhed for Procuratorerne der. Men det Væsentlige, hvorpaa jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom, er, at i selve Communerne vil der herved være givet en rigtig Anledning til, hvad man under de tidligere Forhandlinger om dette Lovudkast just onskede forebygget, til Strid og til Misnøie mod Skolelærerne. Thi det kan ikke undgaaes, at Spørgsmaalet paa alle disse Steder bliver taget under Behandling enten af Administrationen eller ved Domstolene. Jeg er enig i den Anskuelse, som er